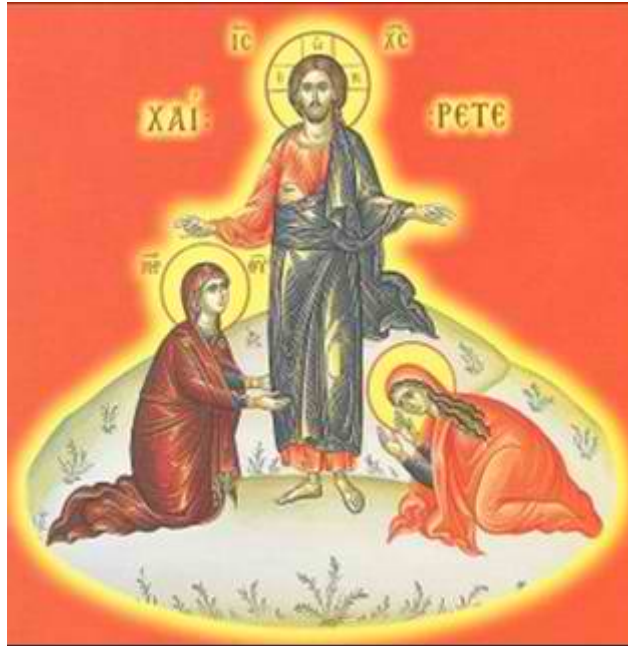

Εβδομάδα της Διακαινησίμου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Με την ονομασία Διακαινήσιμος ή Διακαινήσιμος εβδομάδα, ή Εβδομάδα Διακαινησίμου, ονομάζεται κατά τη χριστιανικό εορτολόγιο η εβδομάδα που αρχίζει από την Κυριακή του Πάσχα και λήγει την αμέσως επόμενη, την Κυριακή του Θωμά.

Η ονομασία της οφείλεται πιθανότατα στο γεγονός ότι κατά τη νύχτα του Μεγάλου Σαββάτου προς Κυριακή του Πάσχα βαπτίζονταν ομαδικά οι κατηχούμενοι

οπότε και άρχιζε η πνευματική ανακαίνιση τους.

Σε ένδειξη αυτής της ανακαίνισης και ταυτόχρονα αναγέννησης και «πνευματικής καθαρότητας» οι νεοβαπτισμένοι έφεραν καθ' όλην αυτή την εβδομάδα λευκά ενδύματα, εξ ου και αποκαλούμενη «λευκή εβδομάδα».

Ο Αυγουστίνος χαρακτηρίζει επίσης την ίδια εβδομάδα ως «οκτώ ημέρες των νεοφύτων» (ή νεοβαπτισθέντων ή και νεοφωτίστων).

Κατά την Διακαινήσιμο εβδομάδα επιτρέπεται η κατάλυση πάντων, ενώ κατά τους παλαιότερους χρόνους ολόκληρη η εβδομάδα αυτή χαρακτηριζόταν αργία από κάθε εργασία (κανόνας Νικηφόρου του ομολογητού). Ο 6ος όμως κανόνας της εν Τρούλλω (Κωνσταντινούπολη), Πενθέκτης Συνόδου συνιστά στους χριστιανούς καθ' όλη τη διάρκεια της εβδομάδας τον καθημερινό εκκλησιασμό. Μάλιστα κατά τους πρώτους χρόνους στην εβδομάδα αυτή απαγορεύονταν και τα οποιαδήποτε θεάματα.

Ειδικότερα στη Κωνσταντινούπολη η Διακαινήσιμος εβδομάδα εορτάζονταν με ιδιαίτερη λαμπρότητα και μεγαλοπρέπεια. Ο Αυτοκράτορας καλούσε του νεοφώτιστους καθώς και πτωχούς σε πλούσιο γεύμα, ενώ κατά την ημέρα Πέμπτη της Διακαινησίμου δέχονταν τον κλήρο προσφέροντας τιμητικό γεύμα στον Πατριάρχη και στους περί αυτόν.

Πολλά όμως και πλούσια δώρα διένειμαν οι Αυτοκράτορες και σε επίσημες επισκέψεις που διενεργούσαν αυτή την εβδομάδα. Ακόμη απέλυαν από τις φυλακές κατάδικους για ελαφρά εγκλήματα.

- Στην αρχαία εκκλησία η διακαινήσιμος εβδομάδα ήταν η πρώτη του Εκκλησιαστικού έτους, που αρχή του θεωρείτο η Κυριακή του Πάσχα.
- Κάθε ημέρα της Διακαινησίμου χαρακτηρίζεται ομοίως, π.χ. Δευτέρα της Διακαινησίμου, Τρίτη της Διακαινησίμου... Σάββατο της Διακαινησίμου εκτός της τελευταίας που λέγεται Κυριακή του Θωμά.
- Η Εκκλησία έχει επίσης καθιερώσει κατ' έτος την ημέρα Παρασκευή της Διακαινησίμου να εορτάζεται η Ζωοδόχος Πηγή.
- Τέλος από τη Διακαινήσιμο εβδομάδα αρχίζει ν' αναγιγνώσκεται στις εκκλησίες το κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον.

Και γιατί γιορτάζουμε κάθε χρόνο τη «Διακαινήσιμο εβδομάδα»; Πολλοί απαντούν. Για λόγους ιστορικούς. Η Εκκλησία δε ζει όμως με το παρελθόν. Ο λόγος του εορτασμού είναι καθαρά πνευματικός. Ποιός; Επειδή λόγω των αμαρτιών μας μολύνουμε τον λευκό χιτώνα του βαπτίσματος, χρειαζόμαστε με τη μετάνοια εξαγιασμό. Χρειάζεται πάλι να γίνουμε ναός του Αγίου Πνεύματος. Όπως λέει ο

απόστολος Παύλος, «εν καινότητι ζωής περιπατήσωμεν» (Ρωμ. 6,4). Χρειαζόμαστε λοιπόν εγκαίνια, αναγέννηση, ανανέωση. «Εγκαινίζεσθε, αδελφοί», λέει ένα τροπάριο, «και αφού αφήσετε τον παλαιό άνθρωπο να ζείτε την καινούρια ζωή».

Ή όπως ψάλλει ένας άλλος ύμνος: «Επίστρεψε στον εαυτό σου άνθρωπε! Γίνε καινούριος αντί παλιός και γιόρταζε τα εγκαίνια (την ανανέωση) της ψυχής σου. Όσο είναι καιρός η ζωή σου ας αναγεννηθεί».

Η «Διακαινήσιμος εβδομάδα» γίνεται για τους πιστούς αφορμή πνευματικής καρποφορίας και καλής αλλοιώσεως.

Πηγή: agioritikovima